

PÖÖRDUMINE PÜHADE ISADE TRADITSIOONI POOLE

Õigeusu teoloogia põhineb **isiklikul kogemusel** ja **ajaloolistel sündmustel**.

Kristuse isik on Kiriku ajaloo mõistmise **keskpunkt**. Ta on **Immanuel** ehk Jumal on meiega (Mt.1:23).

Kui tõeline tarkus ja Jumala tundmine ehk teoloogia antaks inimkonnale pelgalt õppimise ja uurimise kaudu, milleks siis oleks tarvis usku, jumalikku ristimist ja teisi jumalikke salasusi? Teoloogiline õppimine ja kasvatus jäävad kaugemale tõelisest teoloogiast ilma kirikliku osaduseta, pühade salasusteta, elava usuta ja liturgilise eluta.

Bütsantsi teoloogia eeldab inimese osasaamist kiriku salasustest. Pühade isade kirjutistes rõhutatakse õigeusu teoloogiat, kui **teraapilist** meetodit ja teadust.

Professor **Georgi Florovski** (+1979) rõhutas, et õigeusu kristlased ei pea mitte ainult tundma isasid ja otsima nende mõtteid, vaid neil tuleb leida **pühade isade vaimsus**. Tema arvates võib õigeusu teoloogia vabaneda lääne mõjudest, kui ta pöördub vaimselt isade pärimuse poole. Pöördumine isade poole ei tähenda ainult intellektuaalse pärimuse otsimist, vaid pöördumist tõelise askeetluse ja patristliku pärimuse vaimse teoloogia poole.

Bütsantsi teoloogia on eelkõige **kogemise, läbielamise teoloogia**. See on **raviv teadus**. Õigeusu teraapia eesmärk on ravida **inimese hing** haigusest ja juhatada teda **ellu koos Kristusega**. Õigeusu pärimuse mõistmine terapeutilises valguses loob aluse **hesühastlikule** (sisekaemuslikule) Jumala armu kogemisele.

Kuna Kirik Maa peal on **eshatoloogiline** (igavikuline) tegelikkus, mida jumalarahvas kogeb Jumala kohalolekuna sakramentaalses elus, ei tohi me suruda Kirikut riikide, usulahkude ega paavstluse piiridesse.

Kirikut ei tohi samuti identifitseerida mingi inimliku organisatsiooniga, poliitilise ühendusega, kultuuri või ühiskonnaga.

Kirik on suunatud kõrbe, kuid samas ka inimühiskonda.

Kirik teeb Kristuses tööd maailma kirkastumiseks.

Kirik peab olema vaba ühiskondlikest institutsioonidest, kelle soov on, et evangeelium teeniks võimu. Samas ei tohi me teravalt eristada Kiriku ja ühiskonna piire.

Kirik ei ole mingi usund. Kirik tunnistab ühendava ihuna ja eshatoloogilise (igavikulise) tegelikkusena Jumalariigist, mis ei ole siit maailmast.

Allikas: www.ortodoksi.net